

[Gert Petersen.]

til USA, men tværtimod benægtede, at det eksisterede for hans parti. Det glæder mig; så tror jeg, at der virkelig skulle være mulighed for at få et flertal i denne sal for en anerkendelse af Nordvietnam i den allernærmeste fremtid, altså forudsat at dette hensyn til vor store allierede — eller forbundsfælle var det vist, hr. Per Møller sagde, undskyld, det var vist hr. Poul Schlüter, der sagde det — ikke kommer til at spille nogen rolle. I øvrigt kan jeg ikke se, at der går et skår af De Forenede Stater, om vi anerkendte Nordvietnam. Jeg kan ikke se, De Forenede Stater med rette kan indvende noget derimod, men De Forenede Stater har jo sin prestige, sin stolthed, og har engageret sig i hele denne ulykkelige krig på en ulykkelig og for så mange mennesker uheldig måde, og derfor kan man jo nok være noget pessimistisk med hensyn til de amerikanske reaktioner, hvis Danmark følger Sveriges eksempel.

Jeg mener ikke, det kan være afgørende, og jeg mener i øvrigt heller ikke, at det selv for de partier, som støtter NATO, bør være afgørende. Jeg synes, man skal tage stilling uden slige hensyn.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Jeg har ikke mange ord at føje til debatten. Til den kommentar, som jeg gav, og de synspunkter, som jeg førte frem, har nogle af ordførerne givet tilslutning, og det kan jeg jo takke for.

Jeg forstår godt, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Frode Jakobsen, følte trang til at sige, at dette forslag var noget ganske andet end det forslag, som blev fremsat for ca. 2 år siden af socialistisk folkeparti. Når han følte trang til at sige det, så er det, fordi han dengang tog en anden stilling, som det er blevet dokumenteret med citater, jeg ikke skal gentage — den radikale ordfører førte dem frem. Begrundelsen for, at hr. Frode Jakobsen kunne sige, at det forslag for 2 år siden var dødsdømt på forhånd, og det vidste forslagsstillerne, var, at det dengang drejede sig om 3 delte lande, nemlig både om Vietnam, Korea og Tyskland. Men i den tale, som blev holdt af hr. Frode Jakobsen ved den lejlighed, og i de indlæg, som kom dels fra den daværende stats-

udenrigsminister, hr. J. O. Krag, og fra socialdemokratiets ordfører, hr. Per Hækkerup, var der ikke antydning af noget om, at hvis man tog en af delene ud, så var stillingen en anden. Så det argument med, at der dengang var tale om 3 delte lande, har altså ikke noget på sig.

Det andet er, siger hr. Frode Jakobsen, at nu er det en helt anden situation, for nu er man i Paris parat til at acceptere en midlertidig deling, det, som hr. Frode Jakobsen for 2 år siden kaldte „en ulykkelig udvej“. Det må være min opfattelse, at det vel ikke er afgjort endnu, om man er parat til at acceptere en midlertidig deling. Det er vel forhandlinger, som er undervejs. Man kan have forskellig mening om, hvordan de ender, men det er jo netop sagen, at man er midt i eller er begyndt på en forhandlings-situation.

Nej, grunden til, at det er en helt anden situation i dag for det ærede medlem hr. Frode Jakobsen, det er nok ikke, at forslaget dengang handlede om 3 delte lande, eller at der er begyndt forhandlinger i Paris, men det er vel, at dengang havde socialdemokratiet en anden stilling; de havde i hvert fald en anden ordfører. Det er det, som er den egentlige forandring.

Det ærede medlem hr. Frode Jakobsen spurgte om de øvrige nordiske landes stilling, og man kan da i hvert fald sige, at det er bekendt, at de danske og norske og finske synspunkter er parallelle på dette område.

De ærede medlemmer hr. Sigsgaard og hr. Kai Moltke prøvede at inddrage spørgsmålet om Saltholm og forholdet mellem SAS og Thailand Airways. Jeg har intet ønske om at inddrage det i debatten. Om troppetransporter, som blev nævnt af det ærede medlem hr. Kai Moltke, er der mig intet bekendt.

Jeg slutter med at understrege, at vi taler i denne debat ikke om at anerkende i betydningen at erkende en faktisk statsdannelse eller en stabil regeringsudøvelse — det gav jeg også klart udtryk for. Det, vi taler om, er det rigtige øjeblik til at optage diplomatiske forbindelser, altså til at ændre den linje, som man har fulgt fra den forrige regerings side og fra denne regerings side indtil dette øjeblik. Spørgsmålet er altså alene om tidspunktet, hvor det kan være